

ville foretage en adoption, der gør sig gældende lige præcis i det her tilfælde.

Hele vores pointe er, at vi er enig med fru Inger Støjberg, familieordfører for Venstre, som siger i dagbladet 24timer i dag: Folketinget gav en rettilighed i sommer, det skal vi se på konsekvenserne af, også hvilke pligter der følger med.

Det er det, vi vil med det her forslag. Vi vil give rettigheder og pligter, og der er vi meget enige med Venstres familiepolitiske ordfører. For det handler jo om barnets rettigheder og forældrenes pligter, barnets rettigheder til i lighed til med alle andre børn at få mulighed for at have forældre, der kan tage orlov og dermed drage den samme omsorg for det pågældende barn, som man også kan drage for børn i andre sammenhænge.

Det handler også om den usikkerhed, der kan være, hvis den ene eller den anden, enten moren eller medmoren, dør før tiden, og hvilke uhenigtsmæssigheder der så opstår for barnet, nemlig at der vil være nogle arvemæssige komplikationer, som er til skade for barnet, ikke for forældrene.

Det får mig til at komme til hele hovedpointen. I alle de diskussioner, vi har haft omkring homoseksuelle forældre i de mere end halvandet år, jeg nu har været medlem af Folketinget, har jeg altid hørt repræsentanter fra Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti stå heroppe på Folketingets talerstol og tale om barnets tarv. Det har jeg stor respekt for, for det er det, det handler om.

Så kommer vi her med et forslag, som ene og alene handler om at sikre barnets tarv, og så vil man pludselig ikke være med længere, for det der med barnets tarv var såmænd bare noget, man sagde for at fremme sin egen politiske dagsorden. Det var ikke noget, man mente, eller hvad? Jeg synes, det er ufatteligt. Vi har aldrig haft et forslag omkring homoseksuelle og børn, der er så fokuseret på barnets tarv som lige præcis det, vi diskuterer her i dag.

Det ærgrer mig egentlig lidt, at det her ender med at blive en partipolitisk diskussion. Hvorfor er det, at der er nogle partier, der mener, at det skal være sådan en særlig mærkesag for Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten at varetage barnets tarv i forbindelse med homoseksuelt forældreskab?

Vi har jo vedtaget, at lesbiske, der lever i registreret partnerskab, kan få kunstig befrugtning, endda betalt af det offentlige. Hvorfor skal deres

børn så ikke have de samme muligheder? Jeg forstår ikke, hvorfor man vil give oppositionspartierne den fordel ved næste valg, at det er os, der vil give de logiske konsekvensrettigheder til børnene, og ikke regeringspartierne og Dansk Folkeparti.

Kl. 14.30

Der har været en del bevægelse, mest fra Venstres ordfører, hr. Søren Pind, og også – hvis jeg er rigtig venlig, og det er jeg – fra forbrugerministeren. Men så er jeg også virkelig venlig.

Det, der er fremsat her, er et beslutningsforslag. For dem, der hører på og måske ikke er så teknisk vidende om forskellen på lov- og beslutningsforslag, skal jeg sige, at det, vi kommer med her, ikke er noget, der skal være lov. Det er alene en opfordring eller et pålæg til regeringen om, at de skal fremsætte de nødvendige lovforslag og foretage andre fornødne administrative ændringer, der sikrer lesbiske par, der har modtaget kunstig befrugtning på klinik, adgang til børnelovens anerkendelsesprocedure. Det vil sige, at al lovteknikken kan regeringen sådan set selv få lov til at klare. Og vi skal nok være medgørlige, vi skal nok lade være med at være detaljeryttere i, hvordan regeringen vil løse det lovtekniske – bare rolig.

Men hvis det nu skulle forholde sig sådan, at regeringspartierne og regeringen stemmer sådan, som de har sagt fra Folketingets talerstol at de vil gøre det, vil jeg endnu en gang appellere til de gæve Venstrefolk, der i foråret trodsede partilinen og sørgede for, at lesbiske og enlige nu kunne få kunstig befrugtning betalt af det offentlige, og sige: Når man har sagt a og sagt, at lesbiske kan få kunstig befrugtning på offentlige sygehuse, ligger det i fuldstændig naturlig forlængelse, at man også siger b og sikrer, at lesbiskes børn kan få forældre, der har lige så mange ugers barselorlov som heteroseksuelle forældre, og som kan sørge for, at børnene får den samme arvemæssige sikkerhed, som hvis de havde haft heteroseksuelle forældre.

Det er og bliver en urimelig forskelsbehandling. Der findes ikke et eneste sagligt argument imod forslaget.

Jeg skal nok lade være at nævne navnene på de gæve Venstrefolk, men jeg håber, de sidder og lytter med på deres kontorer, sådan at appellen kan komme ud, og at de stemmer efter deres overbevisning og deres fornuft og ikke bare siger a og derefter ingenting siger, men siger, at nu har de sagt a, og så siger de også b.